

ВСЕВОЛОДУ GERMANOVICHU BURACHEKU – 80 РОКІВ

В. Г. Бурачек народився 22 квітня 1934 р. в м. Харкові. Його батько Герман Миколайович (1911-1960 рр.) – архітектор-скульптор, мати Феоктиста Олександрівна Бочкарьова (1914-1964) – бухгалтер.

Після закінчення 7-ми класів середньої школи В. Бурачек навчався у Благовещенському річковому училищі (м. Благовещенськ, Росія), яке закінчив з відзнакою, отримавши спеціальність техника-судновода.

Попрацювавши трохи помічником капітана в Амурському пароплавстві, продовжив навчання в Ленінградському вищому інженерному морському училищі (ЛВІМУ) імені адмірала С. О. Макарова (арктичний факультет). Закінчив училище в 1959 р. і отримав диплом інженера-гідрографа.

Підготовка в училищі майбутніх дослідників океанів була характерна освоєнням складних наукомістких спеціальних дисциплін, таких як геодезія, навігація, картографія, радіо-та електронавігаційні системи, а також набуттям численних практичних навичок для виконання вимірювань на воді й на суші.

На запрошення Електромонтажного підприємства № 6 (м. Комсомольськ-на-Амурі) в 1959 р. приступив до роботи настроювачем навігаційного обладнання на споруджуваних кораблях на заводі м. Хабаровська. Через рік за сімейними обставинами переїхав до м. Києва і став до роботи на заводі "Арсенал" інженером-дослідником. Одночасно, віддаючи данину улюбленому заняттю – музиці, почав грати в естрадному оркестрі клубу заводу.

Геодезична лабораторія спеціального КБ "Арсеналу", в якій працював В. Бурачек, виконувала роботи, пов'язані зі створення новітньої техніки – систем прицілювання балістичних ракет. Молодий дослідник швидко вписався в колектив, ставши одним з основних фахівців з високоточних вимірів і розрахунків точності систем, і в 1965 р. його було призначено в. о. начальника лабораторії, яка в 1966 р. переросла в потужний науково-дослідний відділ, що складався в основному з молоді – вчорашніх випускників авторитетних вузів СРСР.

Був такий випадок на захисті проекту нової системи (прототипу прицілювання відомої ракети "Протон"). Один з опонентів – відомий і впливовий професор з МІГАіКу в своєму виступі сказав,

що представлена система непрацездатна. Всю ніч у лабораторії перераховували дані й підтвердили правильність результату розрахунку. Наступного дня замовник та інші фахівці підтримали проект. І до сьогодні система даного типу працює безвідмовно.

Молодому колективу СКБ вдалося створити і впровадити в практику багато проектів і забезпечити країну надійними системами для ракет усіх видів старту: наземного, шахтного та підводного. Велика роль у цьому успіху Головного конструктора Героя Соціалістичної Праці Сергія Платоновича Парнякова. Всеволод Германович Бурачек як його учень та один з головних помічників у цих роботах відповідав за розрахунок точності системи, обґрунтування вибору структурної та функціональної схем, розробку методики прицілювання, організацію випробувань систем на точність і працездатність, рішення наукових завдань і визначення перспективи розвитку тематики.

У 1970 р. його праця була відзначена Державною премією СРСР у галузі оптики і точної механіки. Він стає відомим фахівцем у сфері інженерної геодезії спеціального напрямку, а саме теорії та практики створення систем прицілювання балістичних ракет. Як один з авторів цього нового науково-технічного напрямку розвитку ракетної техніки він зробив істотний науковий внесок у вироблення основ інженерно-геодезичного забезпечення прицілювання ракет, розрахунку точності систем прицілювання, методики випробувань систем прицілювання балістичних ракет, у вирішенні проблеми повної автоматизації прицілювання ракет, а також у розробленні методу автономної автоматичної геодезичної прив'язки чутливих елементів ракет по азимуту, методу точної автоматичної поляризаційної передачі азимута по вертикалі, в розробленні контрольно-технологічних і навігаційно-геодезичних приладів, таких як точні наземні гірокомпаси, космічні секстанти, тренажерний комплекс для космонавтів і т. ін.

Серед його розробок понад 30 впроваджених у практику систем прицілювання балістичних ракет і навігаційно-геодезичних приладів.

За матеріалами цих розробок Всеволод Германович підготував і в 1970 р. захистив кандидатську дисертацію в Харківському вищому військовому командному училищі імені маршала Неделіна.

Як представник підприємства він брав участь у ділових зустрічах і нарадах з видатними вченими-ракетниками, такими як головні конструктори академіки Володимир Миколайович Челомей, Володимир Павлович Бармін, Микола Олексійович Пілюгін, Володимир Григорович Сергєєв, Володимир Федорович Уткін та ін. Всеволод Германович навчався у них підходу до вирішення складних інженерних задач, прагненню до нового, творчої сміливості, вмінню по-діловому обговорювати проблеми, прояву поваги і уваги до співрозмовника незалежно від його звання та наукового ступеня.

У 1975 р. В. Г. Бурачека призначають керівником новоствореного Київського філіалу Науково-дослідного технологічного інституту оптичного приладобудування Міністерства оборонної про-

Курсант ЛВІМУ
Всеволод Бурачек, 1955 р.

мисловості України. Розвиток технологічної думки було спрямовано на підвищення якості виробів Міноборонпрому, автоматизацію та комп'ютеризацію виробничих процесів. Філія розробляла методи контролю характеристик оптичних та оптико-електронних приладів. Її керівнику вдалося сформувати працездатний колектив фахівців, організувати активну наукову і винахідницьку роботу.

Винахідники філії інституту
(зліва сидить директор В. Г. Бурачек), 1981 р.

Велике захоплення створенням нової техніки одного разу підвело і молодого директора: за пропозицію, здавалося б, оригінальної схеми стенду випробувань командного приладу для космічного човника "Буран" його зняли з посади, але, враховуючи попередні заслуги, перевели в заступники директора з науки. Це протверезило "вискочку" і допомогло йому завершити докторську дисертацію та захистити її в 1985 р. на вченій раді ЛІТМО.

Після розпаду СРСР почалося руйнування військово-промислового комплексу і продовжувати роботу на державній службі не мало сенсу. В. Г. Бурачека запросили в Інститут нових фізичних і прикладних проблем АН України, де також згортали серйозну роботу, а переходили на комерцію. Не затримавшись надовго в інституті, він організував науково-виробничий центр під егідою комерційної асоціації. Враховуючи загальний занепад науки та промисловості України, відсутність довгострокового фінансування і дорожнечу матеріалів і комплектуючих, було вирішено розробляти і випускати прості й потрібні прилади з коротким терміном виготовлення. Так, було створено прилади для вимірювання параметрів доріг (замовники – ДАІ та автодори), ультразвукові прилади. На замовлення німецького бізнесмена було розроблено зразок приладу для контролю шорсткості точних полірованих деталей для автомобілів на основі інтерферометра Фабрі – Перо. Нестабільність ринку, інфляція та непомірне оподаткування заважали нормально налагодити виробництво, і воно поступово згорнулося у 2004 році.

З 1987 р. В. Г. Бурачек часом викладає геодезичні дисципліни в Київському інженерно-будівельному інституті на кафедрі інженерної геодезії. Тут він отримує атестат професора і в 1998 р. остаточно переходить на викладацьку роботу.

У 1996 р. з ініціативи групи фахівців з геодезії було створено Київський інженерно-технічний інститут. Проте фінансування не вдалося добитися ні на державний, ні на муніципальний інститут, тому довелося погодитися на ВНЗ з приватною формою власності, що вельми ускладнило його формування і розвиток.

Всеволод Германович у новому інституті очолив кафедру геодезії, картографії та фотограмметрії. На кафедру прийшли компетентні викладачі і в 2001 р. відбувся перший випуск інженерів-геодезистів зі спеціалізацією "Геоінформаційні системи". Завідувач кафедри приділяв велику увагу розвитку кафедри, постановці наукових робіт, співпраці з профільними підприємствами, Національною академією наук, інститутами.

У 2003 р. професора В. Г. Бурачека було запрошено завідувати кафедрою геоінформатики та геодезії в Чернігівський державний інститут економіки та управління, де тоді створювався новий факультет з навчанням студентів за спеціальностями "Землепорядкування та кадастр" та "Геоінформаційні системи і технології".

Працюючи в Чернівці, В. Г. Бурачек швидко створив дружний колектив кафедри, залучаючи до активної творчої роботи викладачів і студентів. З'явилися актуальні наукові статті, винаходи. Особливу увагу завідувач кафедри приділяв науковому зростанню співробітників, підготовці дисертацій, навчання студентів, розробленню винаходів. За чернігівський період розроблено понад 50 винаходів, створено науково-навчальну базу кафедри, підготовлено одного доктора технічних наук.

В. Г. Бурачек ніколи не залишав без уваги "свою" рідну кафедру в Києві, залучаючи її співробітників до творчої роботи, до розроблення нових методів і приладів: геодезичних, гідрометричних тощо, а також генерування нових ідей для підготовки винаходів.

У 2009 р. В. Г. Бурачек повернувся до рідного інституту, який незабаром став Університетом новітніх технологій, як проректор з наукової роботи і завідувач кафедри геодезії, картографії та фотограмметрії.

В. Г. Бурачек опублікував понад 350 наукових праць і винаходів, веде активну наукову і педагогічну діяльність, теоретичні дослідження, працює над проблемами сучасної інженерної геодезії, аерокосмічного моніторингу, геоінформатики. Він створив низку проектів нової техніки, наприклад, розробив метод подвійного фотограмметричного ланцюжка для створення вимірювань, метод віртуальної матриці, який дозволяє істотно підвищити роздільну здатність цифрових камер за допомогою субпіксельних технологій, та інші нові науково-технічні рішення. Серед його учнів є доктори і кандидати технічних наук, докторанти й аспіранти.

Друзі, колеги, співробітники Університету новітніх технологій сердечно вітають Вас, шановний Всеволоде Германовичу, з ювілеєм! Бажаємо Вам міцного здоров'я на довгі роки, успіхів у всіх справах, добра, щастя і творчого натхнення.

Колектив Університету новітніх технологій,